

derimod Pollicen ikke kan forlanges udbetalt for 3 Maaneder efter, at Dødsfaldet er anmeldt, — hele denne Idee finder jeg overordentlig rigtig. Man har anseet det som en Feil ved vor Anstalt, at man, efterat Døden er beviist, ikke strax kan faae Pollicen udbetalt, og man har troet, at det var af reent finansielle Grunde, nemlig for at beholde Capitalen endnu i 3 Maaneder og saaledes indvinde Renten af den i denne Tid, men Hovedgrunden til denne Bestemmelse har saaledes som det ogsaa er udviklet i Motiverne, været den, at man har villet forhindre, at en uretmæssig Thændehaber af Pollicen skulde høre Beløbet, og derfor har villet gjøre det muligt for den rette Bedkommende i Løbet af tre Maaneder at kunne bevise, at han uretlig var bleven berøvet Pollicen, eller at den paa uretmæssig Maade var kommen i Crediemands Haand. Denne Udsættelse af Udbetalingen undgaaes nu efter Forslaget derved, at man kan tage et Indtegningsbeviis, efter hvilket den deri nævnte Eier strax vil kunne erholde Capitalen udbetalt, naar Dødsfaldet er anmeldt og beviist. Reglerne herom indholdes i Forslagets § 5. Med Hensyn til Livsforsikringer er jeg, som jeg alt har udtalt, fuldkommen enig, men med Hensyn til Overlevelsesrenter kan jeg ikke samstemme i Paragraphens Affattelse. Meningen er upaatvilelig den, at naar Bedkommende ikke har givet det paagjældende Document en Paategning om, at det maa komme i andre Hænder end dens, der er nævnt, kan det ikke overdrages til nogen Anden; men kun i det Tilfælde, at det kan overdrages til en Anden, er det en Police, ellers vil det være et Indtegningsbeviis. Altsaa Indtegningsbeviis er Reglen, fordi der ved Overlevelsesrente altid er nævnt en Person; men højere oppe i Paragraphen opstilles det som Regel, at, naar Overlevelsesrenten bliver activ, skal der udstedes Police for den; men det skal der jo tværtimod ikke, naar Bedkommende ikke har betegnet, at den og den, som skal have Overlevelsesrenten, kan overdrage den til en Anden. Reglen er, at der ikke skal udstedes Police, og for alle tvungne Overlevelsesrenter kan der efter de Principer, som ere udtalte i Loven, ikke udstedes Police. Omend-

ffjøndt der altsaa absolut maa gjøres en Undtagelse med Hensyn til den tvungne Overlevelsesrente til en Embedsmands eventuelle Enke, er der ikke med et Ord talt herom, uagtet det for Statens Skyld ikke kan indrømmes, at den aarlige Indtægt, som Nogen har forsikret sin Enke efter sin Død, kan overdrages til Crediemand. Der staaer kun, at der for en Overlevelsesrente kan udstedes Police, naar den Bedkommende har bemærket det ved Overlevelsesrentens Stiftelse. Jeg vil ikke nærmere urgere dette; men da jeg anseer det for en mindre correct Affattelse, har jeg troet at burde gjøre opmærksom derpaa. — En anden mindre Ucorrecthed i Affattelsen skal jeg ligeledes tillade mig at anføre, nemlig i § 9, hvor der er talt om Bestemmelsen af den Godtgjørelse, der skal udredes, naar Nogen vil træde ud. Den svarer til § 14 i Planen af 1847, hvori det hedder: „Udtrædelse af Anstalten er til enhver Tid tilladt. Bestyrelsen vil i dette Tilfælde godtgjøre Policens Værdi, d. v. s. Alt, hvad Bedkommende har tilgode efter Fradrag af det, som tilkommer Anstalten for den allerede løbne Risico.“ Dette troer jeg er saa simpelt og klart, at Enhver burde kunne forstaae det, og at det ikke vil være vanskeligt at forklare det for Nogen; men derimod tillader jeg mig at mene, at saaledes som dette er udtrykt i § 9, er det mindre klart, for ikke at sige uklart, idet der staaer, at man skal udregne Keenværdien, som man faaer ud ved at capitalisere Anstaltens Forpligtelse og derfra at drage en anden Capitalværdi. Jeg tilstaaer meget gjerne, at jeg, da jeg første Gang læste dette, ikke havde let ved at fatte, hvad der egentlig meentes dermed, og jeg henleder Opmærksomheden derpaa i det Haab, at Udvalget i sin Tid maa finde en mere klar Maade at udtrykke den samme Tanke paa; thi det er ikke Tanken, jeg har Noget imod; Tanken er ligefrem gaaet over fra Planen af 1847, maaskee lidt modificeret til Gunst for den Udtrædende. I en Lov som denne og en Lov, som netop indfører en Udvidelse for Menigmands Skyld, troer jeg, der bør tilstræbes en saa stor Klarhed som muligt. — Foruden dem, der ønske at udtræde, skulle efter Lovens Bestemmelser ogsaa de betragtes som udtrædte — og alt-